

NADAL - 85

Els darrers dies de l'any són molt esperats per tothom. El motiu per alguns és que els hi ha tocat la loteria, i per altres és l'arribada de les festes Nadalenques. Es tradició guarnir tota la casa amb diversitat de garlandes com l'arbre de Nadal, boix, grèbol, galzeran, boles d'or i plata, etc. Però el que més indica la proximitat d'aquestes diades és la preparació del pessebre. Els menuts de la casa s'enduen un bon entrepà i se'n van al bosc a buscar molsa, pinyes, escorça d'arbres, farigola i també un tió al que caldrà atipar bé durant uns quants dies. Al arribar a casa, s'escull el lloc per a fer-ho. Llavors tot és a punt per començar el pessebre. Les figures que s'havien guardat de l'any anterior surten de l'armari: els pastors amb ofrenes, el nen Jesús tot nuet que s'escalfa al costat de la mula i el bou, Sant Josep, la Mare de Déu, i els Reis d'Orient que vénen més enrera. Aquestes s'hauran de col·locar en el lloc més adient per cadascuna. Tota la família joiosa es posa al voltant del pessebre i canten cançons típiques d'aquest temps com el Fum, Fum, Fum, El desembre congelat, Allà sota una penya, Les dotze van tocant, etc...

Paral·lelament a aquests, es fan unes representacions anomenades

pessebres vivents on les figures són de carn i ossos, i l'entorn és el que la natura ens ofereix. Una altra representació de caire teatral, són els Pastorets, on les figures del pessebre expliquen les seves històries en la nit de Nadal. Els protagonistes són un parell de pastors amb samarra, barretina, calces de vellut i espadnyes de betes, ingenus i entremeliats que les passen de tots colors. Els dolents són les fúries de l'infern dirigides per en Satanàs i Llucifer, que resideixen en les famoses calderes d'en Pere Botero. Sempre acaba imposant-se el bé sobre les forces del mal.

A la vigília del dia de Nadal, havent sopat, la mainada fa cagar el Tió bastonejant-lo, esperant que els acontenti amb moltes llaminadures. I després de menjar forces caramels, tots se'n van a la missa del gall, on les cançons vénen als llavis des del record, i són cantades amb alegria. De tornada cap a casa hi haurà el ressopò, estrenat el gust del torró i el craqueig llaminer de les neules i es destapa el cava o es serveix el bon àpat de Nadal. A la nostra terra és tradicional l'escudella i la carn d'olla, on s'hi ha cuit el bo i el millor. Seguidament el pollastre farcit acompanyat del xampany i per últim els torrons de

xixona i alacant. El dia de Sant Esteve, a Catalunya és dia festiu que es passa sense presses i hi escau molt bé anar a Pastorets.

El dia vint-i-vuit, diada dels Sants Inocents, i és l'únic de tot l'any que està permès gastar bromes i esganyifes. També hi ha qui s'entreté retallant ninots de paper de formes grotesques i les pengen d'armagat com aquell qui no fa res, a les esquenes de la gent que passa, lligats d'un fil i clavats d'una agulla.

Per acabar l'any amb alegria, a cada cantonada ens espera "l'home dels Nassos", que té tants nassos com dies té l'any. Els nens es deuen imaginar un personatge molt estrafalari amb una cara atapeïda de nassos, el busquen per tot arreu, però com que només falta un dia per acabar l'any, tenen poc temps per trobar-lo. I les dotze campanades d'aquesta mitjanit inauguren un nou bloc de 365 dies, sempre ple de noves esperances i també de desil·lusions. Però esperem que aquest 1986 sigui millor que el passat. Us ho desitgem de tot cor!

T. Pont i L. Mans

L'AJUNTAMENT de LA ROCA DEL VALLÈS

desitja un Bon Nadal i un Felix Any Nou

a tot el poble de La Roca